

der nu aabnes Communerne Leilighed til paa en billig og oeconomisk Maade at faae et større Antal Lærere, da troer jeg, at der ogsaa hos dem vil vise sig Villighed til at ansætte Andenlærere. Der er tillige en stor Trang paa Landet til at faae Pigebørnene underviste i Haandarbejde, og de maae mangfoldige Steder sendes til Kjøbstaden for at faae den nødvendige Uddannelse i saa Henseende; ogsaa dette vil kunne undgaaes og altsaa Meget bespares for Forældrene, naar der ansættes Lærere ved Skolerne. Lægge vi nu alle disse Fordele sammen, troer jeg, at der er en ikke ringe Opfordring for Landcommunerne til at ønske Lærere ansatte ved Landsbyskolerne. Jeg haaber derfor, at Thinget vil vedtage Lovforslaget saaledes, som det er kommet til os fra det andet Thing, for ikke at forhindre, at det udkommer som Lov, hvad der vistnok maa anses for ønskeligt baade for Kjøbstæderne og for Landet.

H. Peterfen: Jeg skal ligeoverfor den sidste ærede Tale bemærke, at jeg allerede har sagt, at jeg for mit Vedkommende ikke lægger saamegen Vægt paa de Omkostninger, som der for Kjøbstæderne ville være forbundne med Lovforslagets Gjennemførelse, men at jeg derimod lægger Vægt paa, at Kjøbstad og Land ikke stilles forskjelligt. Vil derfor den høitagtede Minister fremkalde en saadan Forandring i Lovforslaget, som det forekom mig, at han antydede, og ifølge hvilken Lærere i Kjøbstæderne ville blive lønede som Andenlærere paa Landet, da vil dermed alle Ubindinger være faldne bort for mit Vedkommende, thi saa vilde dog Land og By være stillede eens, og det er blot det, jeg forlanger. Jeg troer isvrigt ikke, at den Betragtning er rigtig, som den høitagtede Minister gjorde gjældende, at man stiller færre Forbringere til Underviisningen paa Landet end til Underviisningen i Kjøbstæderne. Jeg troer heller ikke, at det er ønskeligt, at en saadan Anstuelse kommer frem, thi for mig stiller det sig saaledes, at man bør og skal stille de samme Forbringere til Underviisningen paa Landet som i Kjøbstæderne. Jeg troer, at det for Folk paa Landet er idetmindste ligesaa nødvendigt som for

Folk i Byerne at faae en god Underviisning. Men jeg tager Sagen praktisk og siger: Stil saa stærke Forbringere, som I ville med Hensyn til Underviisningen, gjør Controlen saa stærk, som I ville, men lad os blot beholde vor Contractsfrihed, saa at vi faae Lov til at engagere vore Lærere paa de Betingelser, som Communalbestyrelserne bestemme i Overeensstemmelse med vedkommende Autoritet. — Der er blot endnu en lille Bemærkning, som jeg vil tillade mig at gjøre, under den Forudsætning, at Lovforslaget forbliver uforandret, som det er. Jeg har hidtil opfattet dets § 4, 1ste Paragraph, saaledes, at Lærere i Kjøbstadskolerne skulle lønnes aldeles ligesom Lærere efter § 13 i Loven af 8de Marts 1856, hvilket altsaa vilde medføre, at ligesom denne bestemmer, at Halvdelen af Lærere skal lønnes med høiest Gage og den anden Halvdeel med yngst Gage, saaledes skulde ogsaa Halvdelen af de Lærere, der maatte blive ansatte i en Kjøbstad, lønnes med høiest Gage og den anden Halvdeel med yngst Gage. Efter den Discussion, som her har fundet Sted, maa jeg imidlertid antage, at det er den høitagtede Ministers Opfattelse af § 4, at Antallet af Lærere og Lærerepostene skal staaes sammen, saaledes at Halvdelen af samtlige Poster skal lønnes med den høieste og den anden Halvdeel med den laveste Gage, hvad enten de eller et større eller mindre Antal af dem ere besatte med Lærere eller med Lærere. Dersom det er Meningen, saa falde mine tidligere Bemærkninger om dette Punkt bort. — Jeg skal endnu engang gjentage min Befaling for, at Lærere i Kjøbstæderne stilles lige i Byerne og paa Landet.

Formanden: Den 2den Landssthingsmand for 8de Kreds (Krog) har Ordet.

Krog: Jeg frasalder Ordet.

H. N. Hansen: Ja, det er kun en lille Bemærkning, som jeg vil tillade mig at gjøre til den Motivering, hvormed det høierverdige Medlem for Falster anbefalede sit Forslag om, at § 2 skal udgaae af Lovforslaget. Det høierverdige geistlige Medlem udtalte, at